

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 247**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Just nu är den ändtliga Rannan och jag är så glad att ändtliga ha den i mina händer. Den ser fin ut, då man öppnar den framförallt. Jag hade väntat mig Bröningsmedaljen på omslaget och det Rann inte skulle att detta hade varit vackrare, men afven detta är ju bra och skiljer sig säkert mycket väl från andra böcker. Både måtte känna mig hedrad afven sin lilla gann. Den blir numera en af Eriksholms allra stönsta märkvärdigheter.

I dessa dagar har du väl arbetat med att sända af paket med posten, det är bevärligt, men ändå stämmningsfullt och jag tycker mig förstå att du nu känner sig lycklig. Det skall du också göra, du har arbetat så trögt och så väl. När jag nu tänker på alla dessa, som skola sätta sig in i boken så önskar jag att jag finge vara med dem under läsningen, visa dem hur mycket bättre detta är gjordt än alla våra historiska romaner förut varit, säga dem på det hela hårdt som är bra, hårdt som är utmärkt hårdt som är gvisiskt.

Jag tror också att boken är sådan, att den Rannar att passa för det, som folk vill ha just nu, så att den snart skall bli älskad. Den skall redan nog Ranna att stå sig det är inte farligt, men det vare roligt med det första mottagandets värme. Och du skall få se att nu skola de börja att läsa den Johan Hall också. Jag tror, att det väntar dig mycket Rann glädje, och den är så förfärligt väl förtjänt.

Jag har aldrig, tror jag, känt det så omöjligt att inte en bok skall få framgång som med denna. Jag, som Rannar den bättre än någon annan, tror så fullt och fast på den.

Det förefaller mig som om den skulle Ranna mycket lyckligt. Yvarkens publik eller Kritika äro bda och blannade som i våra. Se bara på Hallström så mild han är. Först tog han mig en Dagbarnet, som väl visar sig vara ganska

svagt, nå entusiasmerar han sig för en af Strindbergs
Damasens draccor, som tyckes vara full af de gamla äk-
tenskapshistorierna och nå i dag är han mild öfver en
pjäs af Annie Nilson. Den sisto kan ju vara bra, det
är väl möjligt, men nog låter den bra såg på hans be-
skrifning och de språks vers, som han ^{skrifver} beskriver äro ju
fasligt enkla, Mellström måtte ha föve något drama, då
han är nå himmelstet mild.

Mamma har redan varit och berättat boken och är i full
gång med att låna om förtta Kapitlet.

I går hade vi en sådan där dag, då det är något med en bo-
vid Tongat. Det var fullkattäg, sång och tal här på Kvällen.
Jag tänkte för mig själv att mycket kommer den romanen
nog att göra för den Gustaf Adolf, men tal och sång kom-
mer du väl inte att skappa honom. Jag hoppas, att de i stäl-
let komma hans författarinnas två del, jag hoppas allt möj-
ligt för dig. Det är nog ganska lifligt i den telefon dessa
dagar.

Jag någ i dag, att elletts hade blifvit utvärnd till förestående-
rinnas. Du frågade mig en gång, om det var rättvist eller inte.
Det är mycket tydligt för alla som äro inne i förhållanden, att
ellets hade rätt, moralisk rätt, ~~och~~ inte formel, och det var ro-
ligt att den förra fick säga. Hennes medhjälpare är ju filoso-
fie doktor och har i allt högre betyg och lärdomsgrader än ellets
har, nå att none det bara en vanlig lärarplats nå kunde ellets
inte täfla med henne. Men nu är det en chefsplats och då måtte
nål den, som är i stånd att tjäna, hjälpa och uppoffra sig
för hvarje elev och hvarje lärarinna nå som ellets bara,
den, som kan komma ihåg alla, intressera sig för alla vara
lämpligare än en, som bara har lärdomsmeriter, för att en
inte råklia att ellets alla är bra lärarinna och har
arbetat för sitt läroverkts framgång i 20 år.

Ja, tack för boken, tack för att du gifvit dig tid att göra ett
starkt, som det är en heder för litteraturen att äga -
Din Selma -